

Марія предъ сѣдіята.

Едвамъ Марія бѣше отворила очитъ ся като влѣзе единъ пазачъ въ тъмница-та за да ѿмъ завезде предъ сѣдникъвать. Като встъпи въ слушательната зала (salle d' audience) убладася отъ такъвъ ужасъ като гледаше высокійатъ черенъ сводъ (кубс) и увѣхтилитъ кръстовки снабдени съ малки стѣкла, щото не знаеше какъ да ся запазе. Сѣдникътъ който изпълняваше длъжностытъ на испытатель занимаваше ся да покрее съ червеный платъ единъ голѣмъ столъ. Писарьатъ съ перото въ рѣка стоеше предъ една голѣма масса почърнѣла отъ дълговреміе. Сѣдникътъ отпрати на обвинѣмата странни въпросы, а тя ся отвѣщаваше всякогаждъ съгласно съ истината и представяваше невинность-тъ си съ плаченіе и въздышаніе. Наконецъ сѣдникътъ каза: « Нема да мя придумашъ и да мя увѣришь че това е невъзможно, като никой други освенъ тебѣ не влѣзе въ стаята » слѣдовательно и у никого другиго, освенъ въ тебѣ неще бѣде прѣстенъать, та отговарай. „

Марія повтори като проливаше горещи слъзы: » Не можа нищо друго да ви кажа, освенъ, че не зная нищо за прѣстенъать и не съмъ го виждала слѣдовательно и го нѣмамъ ».

Намирася единъ който е видѣлъ въ рѣцѣтъ ти прѣстенъать, можешъ ли ся отказа и отъ то-